

Sygn. akt IV U 43/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2017 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania H. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 28 listopada 2016 r. Nr (...)

w sprawie H. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo H. K. do emerytury od 01 września 2016 r.

Sygn. akt IV U 43/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 28 listopada 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił H. K. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy wskazał, że staż pracy ubezpieczonego w takich warunkach wynosi 14 lat, 7 miesięcy i 25 dni i dotyczy zatrudnienia w kilku przedsiębiorstwach w przedziale czasowym od 19 marca 1975r. do 6 września 1990r.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony H. K. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że do stażu pracy w szczególnych warunkach należy zaliczyć pominięty przez organ rentowy okres pracy w Przedsiębiorstwie (...) w W. od 5 września 1974r. do 18 marca 1975r., kiedy to pracował stale i w pełnym wymiarze jako zbrojarz-betoniarz. Ubezpieczony podnosił również, iż podczas zatrudnienia w Spółdzielni (...) w R. przebywał na urlopie wychowawczym do dnia 30 września 1986r., nie zaś do 31 grudnia 1986r. jak wskazał organ rentowy (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy podniósł, że ubezpieczony nie przedstawił stosownego świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych, które obejmowałyby przywołany okres pracy w Przedsiębiorstwie (...) w W.. Odnośnie natomiast okresu przebywania przez ubezpieczonego na urlopie wychowawczym, organ rentowy wskazał, iż wg dokumentów przedstawionych przez następców prawnych ówczesnego pracodawcy ubezpieczonego wynika, że przebywał on na urlopie wychowawczym do grudnia 1986r. (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-5 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony H. K. w dniu(...)ukończył 60-ty rok życia. W dniu 30 września 2016r. wypłynął do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniosek ubezpieczonego o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę z 29 września 2016r. k.1-3v akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy, uzupełniony pracą w gospodarstwie rolnym, w wymiarze 25 lat, z czego 14 lat, 7 miesięcy i 25 dni stanowi staż pracy w warunkach szczególnych. Do okresów tych organ rentowy zaliczył zatrudnienie w Przedsiębiorstwie (...) w W. od 19 marca 1975r. do 31 lipca 1976r., w Spółdzielni Kółek Rolniczych w G. od 17 sierpnia 1976r. do 30 kwietnia 1984r., w L. Kopalniach (...) od 1 czerwca 1984r. do 6 czerwca 1984r., w Spółdzielni (...) w R. od 16 lipca 1984r. do 6 września 1990r. (z wyłączeniem okresów przebywania na urlopie wychowawczym i urlopie bezpłatnym, tj. kolejno od 1 lipca 1986r. do 31 grudnia 1986r. oraz od 13 września 1989r. do 14 października 1989r.). Wobec ustalenia, że ubezpieczony nie wykazał, że do 1 stycznia 1999r. osiągnął staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze co najmniej 15 lat zaskarżoną decyzją z 28 listopada 2016r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury (decyzja z 28 listopada 2016r. k.55 akt emerytalnych).

Z dniem 5 września 1974r. ubezpieczony został zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...) w W. na stanowisku robotnika (umowa o pracę z 5 września 1974r. akta osobowe). Pracę w tym podmiocie ubezpieczony kontynuował do 31 lipca 1976r. Począwszy od chwili zatrudnienia, ubezpieczony, jako robotnik zajmował się pracami betoniarskimi przy zalewaniu betonu na budowie Dworca Centralnego w W., tj. wkładał przy użyciu łopaty beton w uprzednio przygotowany przez cieśli szalunek. Ubezpieczony pracował również przy zbrojeniach (dokumenty zgromadzone w aktach osobowych, w tym świadectwo pracy „ogólne” z 22 sierpnia 2016r., świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z 22 sierpnia 2016r., zaświadczenie kwalifikacyjne nr 84 z 31 grudnia 1974r. zeznania świadka M. D. k.23 akt sprawy, zeznania ubezpieczonego k.22v akt sprawy).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta k.7 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie H. K. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016r. poz.887) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl art. 32 ust.1 i 4 przywołanej wyżej ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 3 i § 4 ust.1 pkt 1 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych

w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku, jeżeli ukończył wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia tj. co najmniej 20 lat w przypadku kobiety i 25 lat w przypadku mężczyzny a w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z § 2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, gdyż poza sporem pozostawało, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek, spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia oraz nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Ubezpieczony podnosił, że posiada wymagany okres zatrudnienia w szczególnych warunkach wskazując, że do stażu tego powinien być zaliczony okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w W. od 5 września 1974r. do 18 marca 1975r., kiedy to pracował jako zbrojarz-betoniarz.

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe z dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowego i aktach osobowych ubezpieczonego oraz ze spójnych i logicznych, dlatego też zasługujących na wiarę, zeznań świadka M. D. i samego ubezpieczonego dało podstawy do ustalenia, że w spornym okresie od 5 września 1974r. do 18 marca 1975r. ubezpieczony był zatrudniony w pełnym wymiarze jako betoniarz w Przedsiębiorstwie (...) w W.. Z treści znajdujących się w aktach osobowych dokumentów (umowa o pracę z dnia 5 września 1974r, świadectwo pracy „ogólne”, zaświadczenie kwalifikacyjne nr 84 z 31 grudnia 1974r.) wynika, iż ubezpieczony został zatrudniony początkowo jako robotnik, a dopiero później jako betoniarz. Podobnie, w przedłożonym przez ubezpieczonego świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach wskazano, iż ubezpieczony został zatrudniony w takich warunkach dopiero od 19 marca 1975r. Jednakże, okoliczności te nie przekreślają zasadności żądania ubezpieczonego. Jak wynika bowiem z przekonujących zeznań w/w świadka oraz ubezpieczonego, ubezpieczony od początku był zatrudniony jako robotnik przy wylewaniu betonu, czyli jako betoniarz na budowie Dworca Centralnego w W.. Zdarzało się również, iż ubezpieczony wykonywał pracę przy zbrojeniu. Okoliczność, iż przywołana dokumentacja zawierała informacje o zatrudnieniu ubezpieczonego jako robotnika nie wyklucza, iż pracował on jako robotnik przy wylewaniu betonu i zbrojeniu. A zatem, stwierdzić należy, iż praca ubezpieczonego w spornym okresie stanowi pracę świadczoną w warunkach szczególnych, stosownie do treści w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. Praca tego rodzaju została bowiem wskazana w załączniku do powyższego rozporządzenia, tj. wykazie A, dziale V, pod poz. 4 (prace zbrojarskie i betoniarskie) jako jedna z kategorii prac w warunkach szczególnych. W tym miejscu zaznaczyć należy, że dla oceny, czy dana osoba wykonywała pracę w szczególnych warunkach, znacznie ma rodzaj faktycznie wykonywanej pracy, a nie literalna nazwa stanowiska pracy.

Reasumując Sąd stwierdził, że pracę ubezpieczonego w spornym okresie w Przedsiębiorstwie (...) w W. zaliczyć należy do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach. Po zsumowaniu tego okresu (6 miesięcy i 13 dni) z czasem uznanym przez organ rentowy jako praca w warunkach szczególnych (14 lat, 7 miesięcy i 25 dni), stwierdzić należy, iż ubezpieczony spełnia przesłankę 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Tym samym nie ma większego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy okoliczność, czy ubezpieczony faktycznie podczas zatrudnienia w Spółdzielni (...) w R. przebywał na urlopie wychowawczym do dnia 30 września 1986r., czy do dnia 31 grudnia 1986r.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art.477¹⁴§2 kpc Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił prawo H. K. do emerytury od 1 września 2016r., tj. od miesiąca, w którym złożył on wniosek o ustalenie prawa.